

dette Ministerium ikke har nogen Berettigelse. Hvorledes Folketinget derefter vil tilvejebringe det Grundlag, som det dog bliver nødvendigt at tilvejebringe før eller senere for en Forstaaelse mellem de politiske Partier, det kan der jo ikke siges noget om i Dag, men jeg haaber, det ikke maa vare for længe, før dette Grundlag kommer til Stede.

Ulrich: Det Lovforslag, som ligger til Behandling paa Tingets Bord, omfatter jo det forkætrede Toldspørgsmaal, dette Spørgsmaal, som forud for sidste Valg blev trukket frem ved hvert evige Vælgermøde Landet over, og som man baade fra Venstres, fra radikal og fra Socialdemokratiets Side lavede Forskrækkelsespolitik paa. Følgen af vort Partis Fremsættelse af den aktive Handelspolitik Ideer var, at de Konservative fik en meget betydelig Fremgang ved Valget.

Efter Valget dannede Venstre Regering i Læ af det konservative Folkeparti, men uden at ville anerkende et borgerligt Samarbejde med dette Parti. Regeringen ønskede at staa frit til alle Sider, ønskede at have Ret til at forhandle og søge et Flertal, hvor det var at finde, og selvsagt maatte den da ogsaa erkende, at vi fra vor Side havde en lignende Ret. Regeringen fremsatte sin Programudtalelse, og i denne fandtes, til meget stor Forbavselse for mange i dette høje Ting, i Virkeligheden de fleste af de gode konservative Tanker og Ideer, som vi ude paa Valgtribunerne havde gjort gældende og havde gjort gældende under Venstres levende Protest. Vi kunde selvsagt kun anerkende, at den højtærede Statsminister var kommet paa andre Tanker, var kommet i Tanker om, at der var visse Ting, der skulde ordnes i dette Samfund, for at det kunde være et levedygtigt og lykkeligt Samfund. Vort Parti gav den højtærede Statsminister Tilsagn om at give Ministeriet Arbejdsfred, men pointerede med det samme, at vi fra vor Side selvsagt ønskede at fremsætte selvstændige Forslag i Overensstemmelse med den Politik, hvorpaa Valget fra vor Side var ført, og dette havde Regeringen ikke noget at indvende imod.

Nu er det selvsagt, at Regeringen har tænkt som saa: Ja, det, som det konservative Folkeparti bærer i sit Skjold, er der jo ikke noget Flertal for i det høje Folketing, saa lad dem bære det frem, det kan ikke genere os, naar de bare vil være os følgende paa andre Omraader og søge at faa den Statsøkonomi, som er kommet i Uorden,

bragt i Orden igen. De forskellige Forslag, der fra vor Side blev fremsat, var selvfølgelig i nogen Grad præget af dette, at Statsministeren i sin Programtale havde tilsagt, at Regeringen paa væsentlige Punkter vilde arbejde til Erhvervenes Ophjælpning, til Arbejdsløshedens Afskaffelse, til Kreditgivningens Genoprettelse, og derfor blev vore Forslag af den forholdsvis ensidige Art, som de blev. Men havde man fra vor Side vidst, at den højtærede Regering ikke i Løbet af den Samling, man stod overfor, vilde fremsætte Forslag, som var i Kontakt med de Løfter, der indeholdtes i Programtalen, vilde man fra vor Side selvsagt have fremsat en Række andre Forslag i Kontakt med det, vi under Valgkampen havde fremført.

Formanden: Jeg maa henstille til det ærede Medlem at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

Ulrich: Naar Formanden udtaler dette, retter jeg mig selvfølgelig derefter; jeg har ment at gøre det hidindtil, men er altsaa dør i Uoverensstemmelse med Formandens Opfattelse.

Naar man fra Regeringens Side fremsatte en Række Nedsæringsforslag, og vi var Regeringen behjælpelige med at gennemføre disse, var dette ikke fra vor Side betinget af, at Regeringen samtidig skulde fremsætte Forslag, som vi ønskede dem, det skulde vi nok selv besørge, men vi havde, som jeg sagde før, Ret til at haabe paa, at Regeringen vilde fremsætte Forslag af meget større og mere vidtgaaende Betydning end dem, Regeringen har fremsat. I den Retning er vi blevet skuffet. I Gaar stod den højtærede Handelsminister og fremsatte den Paastand her i Tinget, at vi ved at føre vort eget Forslag herved til Afstemning brød det borgerlige Samarbejde. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det borgerlige Samarbejde er ikke blevet brudt og ganske simpelt af den Grund, at det ikke er blevet etableret, og naar det borgerlige Samarbejde ikke er blevet etableret, er det udelukkende Regeringens egen Skyld.

Nu er der sket det, at under Behandlingen af disse Forslag har Folketingets største Parti slaaet en Kolbøtte, Folketingets største Parti er pludselig gaaet ind for disse vore Tanker og Ideer, efter at de ude paa Valgtribunerne har modarbejdet dem. Jeg kan godt forstaa, at dette i nogen Grad har overrasket den højtærede Regering, og det har ogsaa vist sig, at det har virket i højeste Grad paa Nerverne, særlig